

Kielce, dnia 19 listopada 2024 roku

OSD 146/XI/24

ORZECZENIE

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu

od dnia 17. 11. 2024 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Kielcach
w składzie:

PRZEWODNICZĄCY
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Ireneusz Piasecki

Przewodniczący Sprawozdawca: Katarzyna Karpeta - Cholewa
Sędzia: Artur Grzmil
Sędzia: Marta Jeromin - Bilska

Protokolant – Katarzyna Bułaś

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Kielcach – Iwony Pająk - Okoń

Po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2024 roku, na rozprawie sprawy radcy prawnego
L. ██████ K. ██████ (nr wpisu KL-██████), zamieszkałego w Radomiu, obwinionego o to, że:

1. podejmując się prowadzenia sprawy o sygn. akt: VII ██████ jako pełnomocnik pozwanej naruszył art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. 2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej: „KERP”), w ten sposób że: nie dotrzymał terminu na złożenie pisma w sprawie, nie wziął udziału w rozprawach sądowych, nie przedkładał dowodów, na termin rozprawy delegował nieprzygotowanego substytutu, a także nie informował mocodawcy o etapach postępowania, co skutkowało tym, że wykonał on swoje czynności nierzetelnie, nie zadbał

wystarczająco o ochronę praw klienta, nie wykonywał czynności zawodowych sumiennie i z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania;

2. naruszył art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. 2024.499) w związku z art. 46 KERP, polegający na tym, że radca prawny **K. K.** wzywany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach pismem z dnia 14 listopada 2023 roku nie stawił się na wezwanie organu w wyznaczonym terminie, nie usprawiedliwił niestawiennictwa, a tym samym nie wypełnił obowiązku współdziałania z organami samorządu w sprawach związanych z jego funkcjonowaniem, wykonywania zawodu i przestrzegania postanowień KERP.

ORZEKA

1. uznaje obwinionego radcę prawnego **L. K.** za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów, tj.:
  - a. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej: „KERP”), polegającego na tym, że w okresie od 24 maja 2019 do dnia 12 stycznia 2023 roku w **R.** dopuścił się braku należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego w związku ze świadczoną przez radcę prawnego pomocą prawną z wyboru na rzecz Pani **A. S.** w sprawie z powództwa **B. W.** (sygn. akt przed Sądem Rejonowym w **R. VII**), w tym nie dotrzymał terminu na złożenie pisma w sprawie, nie wziął udziału w rozprawach sądowych, a także nie przedkładał dowodów i wymierza mu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) – karę nagany i na podstawie art. 65 ust. 2a orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch; oraz
  - b. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu

Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r., polegające na tym, że w okresie od dnia 4 grudnia 2023 roku do dnia 18 grudnia 2023 roku, tj. do dnia na który przypadał termin wyznaczony przez Rzecznik Dyscyplinarnego do złożenia przez radcę prawnego wyjaśnień w sprawie do dnia przedstawienia zarzutów, na który to termin radca prawny nie stawiał się, jak i nie usprawiedliwił niestawiennictwa, a tym samym nie wypełnił obowiązku współdziałania z organami samorządu w sprawach związanych z jego funkcjonowaniem, wykonywania zawodu i przestrzegania postanowień ww. Kodeksu i wymierza mu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku (Dz.U.2024.499) o radcach prawnych – karę upomnienia;

2. na podstawie art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) karę wymierzą w ust. 1 lit. a, tj. karę nagany wraz z zakazem wykonywania patronatu na okres lat dwóch i karę wymierzoną w ust. 1 lit. b, tj. karę upomnienia łączy i wymierza Obwinionemu radcy prawnemu **I. [REDAKOWANA] K. [REDAKOWANA]** za ww. czyny - łączną karę nagany wraz z zakazem wykonywania patronatu na okres lat dwóch;
3. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) obciąża obwinionego radcę prawnego **L. [REDAKOWANA] K. [REDAKOWANA]** kosztami postępowania dyscyplinarnego przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Kielcach w wysokości zryczałtowanej 2 000,00 zł (słownie: *dwa tysiące złotych*) płatnych na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach.

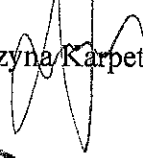
Sędzia :

r.pr. Artur Grzmil

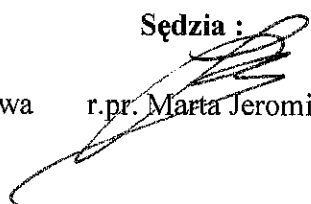
Przewodniczący :

r.pr. Katarzyna Karpeta-Cholewa

Sędzia :

r.pr. Marta Jeromin – Bilska

*Wnieiono zdanie
odwrotne do pkt 1.a
orzeczenia.*

UZASADNIENIE

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Kielcach dnia 20 maja 2024 roku wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach Iwony Pająk – Okoń o ukaranie radcy prawnego **Ł. K.** obwinionego o to, że:

podejmując się prowadzenia sprawy o sygn. akt: VII **Ł. K.** jako pełnomocnik pozwanej naruszył art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r, w ten sposób że: nie dotrzymał terminu na złożenie pisma w sprawie, nie wziął udziału w rozprawach sądowych, nie przedkładał dowodów, na termin rozprawy delegował nieprzygotowanego substytutu, a także nie informował mocodawcy o etapach postępowania. Wszystkie powyższe okoliczności skutkowały tym, że wykonał on swoje czynności nierzetelnie, nie zadbał wystarczająco o ochronę praw klienta, nie wykonywał czynności zawodowych sumiennie i z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, naruszył art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 46 KERP, polegający na tym, że r. pr. **Ł. K.** wzywany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach pismem z dnia 14 listopada 2023 roku nie stawił się na wezwanie organu w wyznaczonym terminie, nie usprawiedliwił niestawiennictwa, a tym samym nie wypełnił obowiązku współdziałania z organami samorządu w sprawach związanych z jego funkcjonowaniem, wykonywania zawodu i przestrzegania postanowień Kodeksu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 marca 2023 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, zwanej dalej OIRP w Kielcach, wpłynęła skarga na działanie radcy prawnego okręgowej izby radców prawnych w Kielcach **Ł. K.**, w którym pokrzywdzona zarzuciła mu zaniechanie swoich obowiązków przy reprezentowaniu jej w postępowaniu sądowym w sprawie cywilnej o zapłatę. Pokrzywdzona twierdziła, że na pierwszym spotkaniu z obwinionym - zapewniał ją o wygranej

sprawie. Usługę wycenił na kwotę 3.600,00 zł., którą to kwotę obwiniony przyjął. Głównym zarzutem pokrzywdzonej jest spóźnienie się przez obwinionego o 12 dni z wniesieniem pisma do strony przeciwnej w postępowaniu przedsądowym kiedy to reprezentował ją obwiniony, tj. odpowiedzi na wezwanie o obniżeniu ceny auta, spóźnił się z odpowiedzią o 12 dni, jak twierdzi pokrzywdzona. Zdaniem pokrzywdzonej brak wystosowania sprzeciwu w imieniu strony, którą reprezentował obwiniony, zrodził domniemania uznania roszczenia za zasadne. W uzasadnieniu od wyroku Sąd powoływał się na ten fakt, co mogło mieć wpływ na negatywny dla pokrzywdzonej wynik sprawy. Ponadto, jak pokrzywdzona wskazuje - w ramach prowadzonego postępowania sądowego odbyło się, m.in. przesłuchanie drugiej strony. Obwiniony nie tylko nie poinformował pokrzywdzonej o tym fakcie, ale również sam nie wziął udziału w zdalnej rozprawie, na której była przesłuchiwana druga strona, nie zadając tym samym żadnych pytań. Ponadto, w ramach postępowania, reprezentujący pokrzywdzoną radca prawny, nie wniósł żadnego dowodu, pomimo iż przekazała mu, min.: wyciąg z rejestru, w którym było wskazane że powód prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu samochodami, co dla sprawy mogło mieć kluczowe znaczenie (Sąd przyjął, że pokrzywdzona sprzedała samochód konsumentowi, podczas gdy ten sam konsument zawodowo zajmował się handlem samochodami). Co równie istotne, na pytanie do obwinionego - czy jako pozwana nie powinna powołać rzeczoznawcy, dostała odpowiedź, że *nie ma to sensu, ponieważ powołany rzeczoznawca będzie jedynie bazował na przesłanych przez powoda zdjęciach i opinii rzeczoznawcy strony przeciwnej*, jak twierdzi pokrzywdzona. W ocenie pokrzywdzonej przyjęte stanowisko było prawdopodobnie dużym błędem, o czym dowiedziała się z uzasadnienia wyroku, ponieważ dla Sądu był to kolejny argument, wskazujący, że zgadza się z roszczeniem powoda.

Zdaniem pokrzywdzonej obwiniony w ww. sprawie ze swojej strony, przygotował i przesłał z opóźnieniem, skazując ją na przegraną, odpowiedź na roszczenie powoda oraz był obecny jedynie na jednej rozprawie, na której byli przesłuchiwani świadkowie z jej strony. Nie był obecny nawet na pierwszej rozprawie i nie poinformował jej o niej. Ponadto na jedną z rozpraw, na której miała być przesłuchiwana pokrzywdzona, została wydelegowana „młoda asystentka”, która przed samą rozprawą w ciągu 10 minut od pokrzywdzonej starała się dowiedzieć, o co chodzi w przedmiotowym postępowaniu. Dalej w ocenie pokrzywdzonej - niewłaściwe, skrajnie ograniczone działania radcy prawnego Ł. [REDAKTOWANE] K. [REDAKTOWANE], spowodowały że

przegrała proces sądowy, przez co nie tylko straciła kwotę 3.600 zł ale też 14.492 zł (wyrok), 3.034,93 zł (odsetki), 3.182,96 zł (koszty procesu).

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Kielcach pismem z dnia 7 marca 2023 roku (odebrane 15 marca 2023 roku) wezwała radcę prawnego Ł. K. do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do treści pisma pokrzywdzonej w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania. W dniu 24 marca 2023 roku wpłynęło do OIRP w Kielcach pismo, w którym radca prawny Ł. K. przedstawił wyjaśnienie w niniejszej sprawie.

Potwierdził, że Pani A. S. - pokrzywdzona była jego mocodawcą w sprawie wskazanej w skardze. Zaznaczył, że z uwagi na przekazanie sprawy do prowadzenia kolejnemu pełnomocnikowi oraz zamknięciem prowadzonej przez siebie kancelarii nie jest już w posiadaniu dokumentów dotyczących przedmiotowej sprawy, więc odpowiedzi udziela w oparciu o pamięć co do faktów i zdarzeń. O ile pamięta, pierwszy raz osobiście widział Panią S. na spotkaniu, w kancelarii, poprzedzającym udział jej w rozprawie, na którą została wezwana do osobistego stawiennictwa. Obwiniony stanowczo zaprzecza, że kiedykolwiek zapewniał pokrzywdzoną, że sprawa jest wygrana. Co do rozliczeń z pokrzywdzoną – nie pamięta kwoty ani formy udokumentowania. W kwestii terminu skierowania pisma przedprocesowego w odpowiedzi na roszczenie nabywcy pojazdu, twierdzi, że datę liczył od terminu, o którym został poinformowany o nim przez męża pokrzywdzonej, jednak bez dostępu do akt nie mógł tego zweryfikować. Potwierdził fakt braku wzięcia udziału w posiedzeniu sądu odbytym w trybie pomocy prawnej. Jednak trudno mu jednoznacznie wskazać, co było powodem. Brak skierowania pytań do świadków wskazanych przez powoda w przedmiotowej sprawie był decyzją procesową, do jakiej był uprawniony jako pełnomocnik – jak twierdzi obwiniony. Zaprzecza również jakoby pominął ujawnienie w procesie jakichkolwiek faktów lub dowodów ujawnianych przez pokrzywdzoną. Zaprzecza również by na rozprawie zastępowała go „młoda asystentka”, twierdzi, że o ile sam nie brał udziału to zawsze zastępował go uprawniony substytut bądź upoważniony aplikant pouczony i przygotowany do rozprawy. Zaprzecza, że spóźnił się z odpowiedzią na pozew, gdyż z całą stanowczością odpowiedź na pozew została złożona w terminie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach pismem z dnia 14 listopada 2023 roku z w związku z wszczętym dochodzeniem oraz koniecznością wyjaśnienia okoliczności sprawy, poprosiła obwinionego do osobistego stawiennictwa, w celu przesłuchania w dniu 4 grudnia 2023

roku w siedzibie OIRP w R[REDAKTED] przy ul. T[REDAKTED]. Pismo zostało nadane 14 listopada 2023 roku – zwrócone do nadawcy 1 grudnia po 2-krotnym awizowaniu.

Radca prawny Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] nie stawił się na wyznaczony termin.

W toku prowadzonego dochodzenia Rzecznik Dyscyplinary OIRP w Kielcach przeprowadził w dniu 16 października 2023 roku dowód z przesłuchania pokrzywdzonej, która podtrzymała złożony wniosek i twierdzenia w nim zawarte, prostując, że r.pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] faktycznie był obecny na jednej z rozpraw.

W uzasadnieniu niekorzystnego dla pokrzywdzonej wyroku z dnia 12 stycznia 2023 roku Sąd stwierdził, że pozwana (pokrzywdzona) pomimo spoczywającego na niej ciężaru dowodowego nie wykazała, że wady pojazdu nie istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. W ocenie Sądu, aby skutecznie podważyć powyższe domniemanie wymagane były wiadomości specjalne, a więc złożenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego przez pozwaną, reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, czego pozwana nie uczyniła.

Ponadto, Sąd ustalił, że powódka złożyła skutecznie oświadczenie o obniżeniu ceny, zgodnie natomiast z art. 561⁵ k.c. jeżeli kupujący będący konsumentem zażądał wymiany rzeczy lub usunięcia wady albo złożył oświadczenie o obniżeniu ceny, określając kwotę, o którą cena ma być obniżona, a sprzedawca nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że żądanie to uznał za uzasadnione. Z twierdzeń pokrzywdzonej wynika, że to r.pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] nie dochował terminu i spóźnił się z odpowiedzią na przedmiotowe pismo.

Z dokumentów wynika, że pokrzywdzona udzieliła pełnomocnictwa obwinionemu 22 maja 2019 roku, odpowiedź na pismo o obniżeniu ceny datowane jest na dzień 4 czerwca. Jednak pokrzywdzona twierdzi, że o piśmie powódki o obniżeniu ceny informowała r. pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] jeszcze przed formalnym udzieleniem pełnomocnictwa.

Z akt postępowania cywilnego wynika, że odbyły się następujące rozprawy: rozprawa z 16 września 2021 roku – w imieniu pozwanej nikt się nie stawił – pełnomocnik zawiadomiony prawidłowo; rozprawa z dnia 16 kwietnia 2022 roku – stawił się pełnomocnik – r.pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] i świadkowie; rozprawa z dnia 25 maja 2022 r – nie stawił się r.pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] – zawiadomiony prawidłowo; rozprawa z dnia 1 czerwca 2022 roku – nie stawił się r.pr. Ł[REDAKTED] K[REDAKTED] – zawiadomiony prawidłowo

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, pismem z dnia 18 grudnia 2023 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach Zuzanna Waniek wydała Postanowienie o Przedstawieniu zarzutów, które również nie zostało odebrane przez radcę prawnego Ł. [REDAKTED] K. [REDAKTED], awizowane dwukrotnie.

W powyżej opisanym zachowaniu radcy prawnego Ł. [REDAKTED] K. [REDAKTED], Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Kielcach dopatrywał się postępowania naruszającego zasady etyki i godność zawodu, do jakich obligują go postanowienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach, opisane wyżej zachowanie radcy prawnego Ł. [REDAKTED] K. [REDAKTED] świadczy o popełnieniu przez niego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 19 listopada 2024 roku i przeprowadzeniu postępowania dowodowego doszedł do przekonania, że zarzuty postawione obwinionemu we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w części znajdują oparcie w materiale dowodowym zebrany w sprawie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (dalej: OSD) uznał bowiem, iż zarzuty ujęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w opisie czynu wniosku o ukaranie o treści „*na termin rozprawy delegował nieprzygotowanego substytutu, a także nie informował mocodawcy o etapach postępowania, nie dotrzymał terminu na złożenie pisma w sprawie*” nie znajdują wystarczającego oparcie w materiale dowodowym. Mianowicie, poza zeznaniami pokrzywdzonej, żadne inne dowody zgromadzone w aktach postępowania dyscyplinarnego nie potwierdzają, iż obwiniony nie informował skarżącej o etapach postępowania, jak i że oddelegowany na rozprawę substytut nie był należycie przygotowany do sprawy. Nadto podczas rozprawy sądowej obwiniony szczegółowo wyjaśnił, iż termin na złożenie pisma – odpowiedzi na oświadczenie o obniżeniu ceny liczył

zgodnie z datą wskazaną mu przez męża pokrzywdzonej jako datę doręczenia oświadczenia o obniżeniu ceny, tj. od dnia 21 maja 2019 roku. Uznać należy więc iż obwiniony pozostawał w uzasadnionym przekonaniu, iż wystosowanie przez niego odpowiedzi na przedmiotowe pismo w dniu 12 czerwca 2019 roku, nastąpiło z zachowaniem 14 dniowego terminu (art. 561⁵ k.c.). Tym samym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierując się zasadą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k. tj. zasadą *in dubio pro reo* stanowiącą, że niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego postanowił o wyeliminowaniu tych zarzutów z opisu czynu.

Wyjaśnić należy także, iż OSD na podstawie materiału dowodowego uzupełnił opis czynu o wskazanie czasu i miejsca popełnienia zarzucanych obwinionemu czynów.

OSD natomiast podzielił pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że okoliczności popełnienia przewinień w postaci: „*nie wziął udziału w rozprawach sądowych, nie przedkładał dowodów*” nie budzą wątpliwości i znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie niniejszej materiale dowodowym, w szczególności aktach sprawy toczącej przez Sądem Rejonowym R[REDAKOWANE] pod sygn. akt VII [REDAKOWANE]. Okoliczności sprawy i zgromadzone dowody z dokumentów wskazują, że radca prawny Łukasz Kulesza w przywołanej sprawie toczącej się przeciwko pokrzywdzonej, we wskazanym zakresie, nie wykonywał powierzonych mu czynności rzetelnie, sumiennie i z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, jak i nie zadbał wystarczająco o ochronę praw klienta.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach na rozprawie przeprowadził przewód dowodowy.

I tak, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, w szczególności dowody w postaci:

- dowodów z dokumentów: pełnomocnictwa z dnia 22 maja 2019 roku, , protokołów z rozpraw przeprowadzonych w postępowaniu toczącym przed Sądem Rejonowym w R[REDAKOWANE] o sygn. akt VII [REDAKOWANE], tj. protokołu z dnia 16 września 2021 roku, z dnia 26 kwietnia 2022 roku, z dnia 25 maja 2022 roku, z dnia 1 czerwca 2022 roku, oraz wyroku z dnia 12 stycznia 2023 roku wraz z uzasadnieniem zapadłego w przedmiotowej sprawie – **w sposób nie budzący wątpliwości i jednoznaczny potwierdzają**, iż obwiniony radca prawny pomimo, iż był należycie umocowany nie zgłosił podczas trwania przewodu sądowego wniosku o dopuszczanie i przeprowadzenie

dowodu z opinii biegłego, co w sytuacji gdy po stronie powodowej występował konsument byłoby niezbędnym dowodem dla udowodnienia iż sprzedany przez pozwaną pojazd w chwili jego wydania powódce był wolny od wad fizycznych, a ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na stronie pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego Ł. K. (art. 556² k.c.), nadto nie stawiał się na kolejne rozprawy, jak i nie sporządził listy pytań do świadków dopuszczonych w sprawie;

- z kolei dowód z zeznań świadka (pokrzywdzonej) A. S. jedynie w części jest spójny z dowodowymi z dokumentów zebranych w sprawie. I tak zbieżne są zeznania świadka z dowodowymi potwierdzającymi okoliczności wyżej opisane, jednak twierdzenia skarżącej co do braku terminowego złożenia przez obwinionego odpowiedzi na pozew z dnia 30 października 2020 roku nie jest zgodne z ustalonym stanem faktycznym sprawy.

Powyższe skutkowało tym, iż Sąd uznał za wiarygodne zeznania w tym zakresie w jakim znajdują one oparcie w innych dowodach zebranych w sprawie niniejszej.

Sąd nie dał więc wiary zeznaniom świadka w zakresie twierdzeń, iż mąż pokrzywdzonej poinformował obwinionego o tym iż termin odpowiedzi na pismo – oświadczenia o obniżeniu ceny przypadał na dzień 23 maja 2019 roku, iż odpowiedź na pozew z dnia 30 października 2020 roku złożono po terminie, (art. 561⁵ k.c.), jak i że ustanowiony w sprawie przez obwinionego substytut nie był należycie przygotowany do sprawy.

Tutejszy Sąd dokonując oceny dowodów w sprawie wziął pod uwagę także, iż obwiniony na etapie postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym.,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że powyższe dowody należycie wyjaśniają okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy i dają podstawę do jednoznacznego uznania, że obwiniony radca prawny Ł. K. dopuścił się zarzucanych mu czynów w postaci braku należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego w związku ze świadczoną z przez radcę prawnego pomocą prawną z wyboru na rzecz Pani A. S. w sprawie z powództwa B. W. (sygn. akt przed Sądem Rejonowym w R. VII), w tym nie wziął udziału w rozprawach sądowych oraz nie wnosił o dopuszczenie w sprawie dowodów mających istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Wobec czego obwiniony naruszył normy określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Powyższa regulacja w sposób jednoznaczny przesądza, że relacje między radcą prawnym jako pełnomocnikiem a klientem opierają się na wzajemnym zaufaniu, stąd też w relacjach z klientem radca prawny powinien dopełnić obowiązku starannego działania, do którego między innymi należy obowiązek stawiennictwa na rozprawach (bądź chociażby należytego usprawiedliwienia swojej nieobecności i zapewnienia zastępstwa).

W ocenie tutejszego Sądu, w świetle ujawnionego w toku postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego radca prawny **L. K.** nie dopełnił tego obowiązku. Wskazać należy, że brak stawiennictwa na rozprawach bez zapewnienia zastępstwa stanowi nie tylko naganny sposób wykonywania zawodu radcy prawnego, ale także przykład przewinienia dyscyplinarnego (tak, m.in.: WSD m.in. w wyrokach z dnia 22 października 2020 roku WO - 66/20 oraz z dnia 9 stycznia 2020 roku WO - 102/19).

Nadto Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że radca prawny dopuścił się czynu sprzecznego z zasadami wyrażonymi w art. 62 ust. 3 KERP, tj. radca prawny **L. K.** wezwany do złożenia wyjaśnień przez podmioty, o których mowa w art. 62 ust. 2 KERP w okresie od dnia 4 grudnia 2023 roku do dnia 18 grudnia 2023 roku (od dnia na który przypadał termin wyznaczony przez Rzecznik Dyscyplinarnego do złożenia wyjaśnień w sprawie do dnia przedstawienia zarzutów) na termin nie stawił się, jak i nie usprawiedliwił niestawiennictwa, a tym samym nie wypełnił obowiązku współdziałania z organami samorządu w sprawach związanych z jego funkcjonowaniem, wykonywania zawodu i przestrzegania postanowień KERP.

Bezspornym jest, iż brak współdziałania przez radcę prawnego w sposób należyty z organami samorządu radcowskiego, nie stawianie się bez usprawiedliwienia na kolejne terminy rozpraw oraz nie złożenie stosownych wyjaśnień stanowi delikt dyscyplinarny (tak, m.in.: WSD w wyroku z dnia 08.11.2019 roku WO 165/19).

Na podstawie całokształtu zebranych dowodów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Izby Radców Prawnych w Kielcach dokonał negatywnej oceny postępowania obwinionego i uznał radcę prawnego I ██████ K ██████ za winnego popełnienia deliktów dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) w związku z art. 6, 8, 12 i 44 oraz 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r., nadto w art. 64 ust. 1 ww. Ustawy w związku z art. 62 ust. 3 KERP.

Za powyższe przewinienia dyscyplinarne orzeczono wobec radcy prawnego I ██████ K ██████ w punkcie 1 lit. „a” orzeczenia z dnia 19 listopada 2024 roku karę dyscyplinarną nagany oraz w punkcie 1 lit. „b” orzeczenia karę dyscyplinarną upomnienia, nadto zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch. W konsekwencji w oparciu o art. z art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) orzeczono łączną kary nagany wraz z zakazem wykonywania patronatu na okres lat dwóch, która to kara jest adekwatna do rodzaju i skali naruszeń. W kwestii orzeczenia zakazu sprawowania patronatu na okres lat 2, Sąd uznał, że postawa obwinionego nie daje należytej rękojmi przygotowania młodych adeptów do wykonywania zawodu radcy prawnego w najbliższym czasie, co znalazło swój wyraz w orzeczeniu zakazu.

W sprawie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) zgodnie, z którymi zryczałtowane koszty postępowania ponosi obwiniony, jeżeli został skazany. Ustalając wysokość tych kosztów Sąd uwzględnił stosunkowo charakter sprawy i związany z tym nakład czasu pracy organów dyscyplinarnych i ustalił koszty na poziomie odpowiednim umiarkowanym w należytej proporcji do zaangażowania.

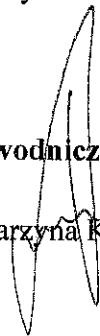
Sędzia :

r.pr. Artur Grzmil

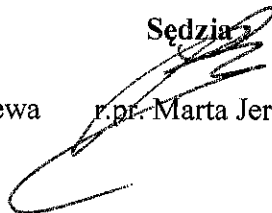
Przewodniczący :

r.pr. Katarzyna Karpeta-Cholewa

Sędzia :

r.pr. Marta Jeromin – Bilska

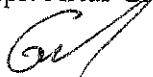
Wnieziono zdanie
odwrotne do pkt 1.a
orzeczenia.

Pouczenie:

Na podstawie art.70⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1989 roku o radcach prawnych (Dz.U.2024.499) od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom prawo odwołania w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, ul. Przecznicza 6 lok 4.

Sędzia :

r.pr. Artur Grzmil

Przewodniczący :

r.pr. Katarzyna Karpeta-Cholewa

Sędzia :

r.pr. Marta Jeromin – Biłska

Zarządzenie:

odpis orzeczenia doręczyć:

1. *Ministrowi Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych, Al. Ujazdowskie 11,
00-950 Warszawa;*
2. *Radzie OIRP w Kielcach;*
3. *Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w Kielcach;*
4. *Radcy prawnemu I ██████████ K ██████████*
5. *A ██████████ S ██████████*
6. *a/a.*

Przewodniczący
Katarzyna Karpeta-Cholewa

